

Kde se vzal medvěd a mrazové vrstvy v Ochozské jeskyni?!

Na začátku Druhého Velkého dómu, mezi Zkamenělou řekou a Beránkem v západní stěně odplavených sedimentů vystupuje zajímavé tvarování vrstev. Na moji otázku, co to je, odpověděli:

Krasový odborník Fr. Křivánek: „**Jednoznačně mrazové klíny!**“

Prof. RNDr Rudolf Musil, DrSc, odborník Masarykovy university v Brně: „**Jednoznačně permafrost!!**“

A na stejnou otázku mi geolog Mgr. Ladislav Slezák odpověděl: „**Soliflukce!**“

Když dovolíte, já bych to poněkud přeložil pro ty, kteří neví, o čem je řeč, jako třeba já.

- 1.) **Mrazové klíny:** Otevřeným portálem do jeskyně čísel mráz. Na náplavě se vytvořila ledová kůra, jejíž okraj vytvořil tzv. mrazový klín.
- 2.) **Permafrost:** Lépe řečeno, hranice permafrostu, tedy hranice trvale zmrzlé půdy.
- 3.) **Soliflukce:** Tečení rozbředlé půdy po permafrostu, působené gravitací.

Nezlobte se, ale já jsem takový diletant a hlupák, že se mi ani jedno z těch vysvětlení pánů vědců nelíbí. Otevřeným portálem čísel do jeskyně mráz... Ví někdo, že tam někdy nějaký portál byl? Prý tam musel být! Vždyť do jeskyně vlezl medvěd (nalezený v náplavě ucpaného Medvědího trativodu) a ten byl tři metry vysoký. Kudy prošel? Bavím se vždycky, když pan profesor Musil prohlásí (a už to bylo dostkrát): „Člověče, já pořád přemýšlím, odkud tam ten medvěd spadl?“ Když jsem se jej zeptal, jak to myslí, prohlásil, že tam ten medvěd musel, podle jeho názoru sletět odněkud shora. No, kdysi, když jsem začínal jeskyňářit, tak jsem Medvědí trativod prošťouchal vlastním tělem, abych zjistil, co tam je. Medvědí trativod je roura, vyerodovaná v lité skále, řekl bych že něco podobného jako je jícen děla v Malčíně jeskyni, jenže poněkud menšího průměru. Tato roura klesá přibližně v úhlu 15 až 20° kamsi dolů. (Že by do nižších pater jeskyně?). Asi po patnácti metrech (plus mínus) je ucpaná náplavou. RNDr Jan Himmel, který vypráví, že trativod prokopával, tvrdí, že se trativod zužoval až k neprůleznosti a transport vytěženého materiálu byl stále obtížnější, tak průkop opustil. Tu obtížnost transportu bych mu věřil. Ale mám pořád ten pocit, že ta ucpaná díra na konci nebyla zase ještě tak neprůlezná. Kdo nevěří, ať tam běží. Jenže já tam byl před nějakými pětadvaceti léty, od té doby ne. Takže si to třeba dobře nepamatuju. A jít se tam podívat? Než se se svou nejeskyňářskou dědkovskou postavou, s trvalou deformací v oblasti pasu prošťouchám tou mokrou a blátivou dírou k té ucpávce, tak budu mokrá a zablácený jako jeskyňář. Vůbec se mi tam nechce.

Jedna ze záhad – od dědka, praštěného jeskyněmi - Josefa Pokorného pro www.speleozahady.cz